

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Conso||lacione Ivsto-|||rvm

Hillesheim, Ludwig

Coloniae, 1572

VD16 H 3678

Secundis malorum, bonorumq[ue]; aduersis rebus, quibus rationibus
co[n]firmandus animus, paraphrastica interpretatio psalmi 72. Caput VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60369)

sancta crebro commemorat, ad consolandum ac deterrendum, & à Davide est adductum, ut cum relaturum vnumquëq; præmij ac pœne tantum, quantum fuerit meritus, diuinitus comprobetur, equo animo & maiore spe viuant boni, mali vero ad meliorem se mentem referant: eo autem contempto, etiam in hac vita impiorum persentiant pœnas, quibus addicendi in perpetuum à morte corporis erunt.

Secundis malorum bonorumque aduersis rebus, quibus rationibus confirmandus animus, paraphrastica interpretatio, Psalmi 72. CAPVT VIII.

Hic ergo diuina iustitia constans & immutabilis est ordo, non fraudatum bonis Deum pios, nec debito supplicio improbos. Confidant ergo omnes, qui seruiunt Domino, ac testimonio se dei confirment. Omnibus quidem propozita est à Deo

Deo conseruatio. Vtitur ille erga vniuersa
 benignitate sua: sed tamen aternam mi-
 sericordia vim in eos maximè profundit,
 quorum mentes à vitijs ac labe terrena,
 pura & incontaminata sunt. Nos quidè
 inscientia rerum in summam offensionem
 sepe adducimur, vt minimum absit, quin
 à recta animi sententia, in errorem impi-
 um delabamur, & in Deū delinquamus.
 Grauius enim commouemur, cum ani-
 maduertimus malos homines secundis, &
 ad spem fluentibus rebus vti, nec quietem
 eorum vllis molestijs interrumpi, salua
 eis omnia ad vita finem, atq; exitum esse.
 Nec solùm eos communium malorum ceu
 lege solutos, verumetiam vita placide de-
 functos, fortuna sua amplitudinem ad po-
 steros propagare & extendere. Vnde illi
 animis efferuntur, vt omnia in diuitijs &
 honoribus ponant, vt apud eos omnes ille-
 cebræ sint, & vigeant noxiarum cupidi-
 tatum studia, quibus se ceu veste tegunt,
 oculis etiam ac vultu magnificè elato, ip-

scum fortunam omni clade altiore esse
 arbitrantur. Nam & ad alienam iniuriã
 se vertunt, & mente ac lingua, nequiter
 flagitioseq; vtuntur, & diuina autorita-
 te contempta, æternum ipsius numen la-
 cessunt, sic vt ipsorum aduersus Deum atq;
 homines contumelia, orbem peruagetur.
 It. que multos habent, qui admirètur eos,
 ac sequantur, & prauas opiniones, ceu pe-
 stiferum succum imbibant, vt vim omnẽ
 diuinam tollant, & in illa improborũ fe-
 licitate, Deum nullam honorum & ma-
 lorum rationem habere putent. Ac nos,
 hæc aliquando ea mente, eoq; cõsilio ver-
 samus, vt magna animi offensione frustra
 nos in colenda pietate, innocentiaq; re-
 tinenda, curam & spem collocasse arbi-
 tremur: nos miseros, nos afflictos, nos pro-
 stratos, in omnes horas ac dies malorum
 acerbitate flagellari conqueramur. Atq;
 ita conditio illorum misera à nobis existi-
 matur, qui tamen à Deo pro filijs habentur.
 Sed nulla nos animi agnitioue, nullo
 sensu,

sensu, veras rerum causas asequimur, do-
 nec mentem ab humanis cogitationibus
 ad sacra arcanorū coelestium adita, qui-
 bus prouidentia diuinæ ratio continetur,
 referamus: tum enim fines, exitusque re-
 rum considerantes, certò cognoscimus, flu-
 xa esse & lubrica, quibus illi nituntur, ac
 Deum has ab ipsis poenas exigere, vt sua
 eos delicta internecione conficiant. Hoc
 ipsum, & ex omni aternitate fieri, & ce-
 leriter euenisse constat. Illam etiam fu-
 catæ felicitatis imaginem, non secus atq;
 inane somnium euanuisse, honoribus ac
 dignitate eorum è coetu hominum subla-
 ta. Sed istarum rerum inscientia sepe ani-
 mo fluctuamus, & rationis officio ferè de-
 stituimur: tandem verò perspicue agnosci-
 mus, nos Deo curæ esse, prouidentia eius
 regi, ac demùm superatis omnibus aduer-
 sis, ad eum summa cum gloria aditum no-
 bis fore. Hanc ergò tantam honorum
 vim nobis in cælo positam esse sentimus,
 quam Dei beneficio adsequemur, cui: ter-
 rena

rena omnia posthabenda sunt, quum omne robur ac firmitas in Deo posita, eaque nobis perpetua hereditatis loco sit cessura. Cum igitur nihil certius sit, quam summum interitum eos manere, qui se à Deo auertunt, referenda eò omnis animi vis est, ut voluntatem diuinam in omni vita sequamur, atque in eius misericordia acquiescentes, illam cœlestium operum admirandam vim perpetua laude celebremus.

In futuræ fœlicitatis recordatione ac sensu, humanarumque rerum despicientia, animorum placidissimam esse pacem.

CAPVT IX.

Hic igitur religioso instituto, omnis impendenda est ætas, ut fiducia in Deum nō excitetur tantum, sed etiam augeatur & crescat. Ac ne vllū temporis punctum hunc sensum auferat, qui bonam in Deo spem impleat, et omnia
eius